

U. Sags: Dette er ikke det mindst be-
 slynderlige af alle de mange beslynderlige For-
 fatningsforhold her i Landet, og den ærede
 Minister har vistnok fuldkommen Ret i, at vor
 Myndighed og Magt i Forhold til Kolonierne
 baade er uklar og mindre bestemt; men hvor
 uklar og ubestemt denne Magt end kan være,
 saa drifter jeg mig dog til at foreslaae det høie
 Thing, at vi kun give den fra os paa eet Aar;
 hvilket, saavidt jeg skjønner, ikke kan hindre
 Regjeringen i at foretage, hvad der kan være
 nyttigt for Kolonierne. Efter al mennessels
 Sandsynlighed vil Fuldmagten jo blive fornyet,
 naar vi igjen komme sammen, og vi behøve
 altsaa ikke nu at give den en saadan uind-
 skrænket Forlængelse. Jeg troer, det maa ind-
 rømmes, at det Bedste, der i denne Henseende
 kunde stee, vilde være, at St. Thomas og St.
 Croix fik hver sine repræsentative Forsamlinger,
 saa at vor Regjerings Myndighed kom til at
 indskrænke sig til blot at vedligeholde den Høi-
 hedsret, som den danske Krone har over disse
 Lande, medens vi iøvrigt lade dem regjere sig
 selv, som de bedst kunne, vel vidende, at Over-
 skud er Noget, som vi i Længden ikke kunne
 gjøre Regning paa; kunne vi være frie for
 Tab, saa er det allerede en overordentlig
 stor Fordeel. Jeg skal ikke i dette Dieblit
 gaae videre ind herpaa, men blot gjentage, hvad
 der saa ofte er sagt, at vi have over 100,000
 Rd. Udgift om Aaret ved at udøve denne Høi-
 hedsret; lad dem, som sagt, regjere sig selv,
 som de bedst kunne, og lad vor Regjering her-
 hjemme blot tage sig af det Allernødvendigste,
 for at Tilstanden derude kan blive nogenlunde
 taalelig. Jeg troer, at den ærede Minister har
 fuldstændig Ret i, at der ikke kan tænkes nogen
 rimelig Samarbeiden i et Parlament for begge
 Derne, og selv om man gav nok saa høie
 Diater, hvilket jo er et af de Midler, som et
 æret Medlem fra Vestindien (Feddervsen) vilde
 anbefale, tvivler jeg paa, at det vilde føre til
 nogen Samarbeiden mellem de to saa langt fra
 hinanden beliggende Der, hvis Interesser ere
 saa fuldstændig forskjelligte, idet den ene er et
 agerdyrkende Land og den anden kun en Han-

delsplads, især for Transithandel. Dersom det
 vilde lette den ærede Ministers Arbeide med
 Hensyn til disse Kolonisager, naar vi gaae
 ham en Fuldmagt paa længere Tid end eet
 Aar, saa skulde jeg med Fornøielse gaae ind
 derpaa, vel vidende, at det ikke er os, men
 Ministeren, der her har Indflydelse, idet han
 omtrent kan gjøre, hvad han vil; men jeg seer
 ikke, at der er det Mindste tabt ved at blive
 ved Mindretallets Forslag. Den ærede Mini-
 ster har ikke denne Gang forelagt noget Budget
 for Kolonierne, og naar vi altsaa næste Gang
 komme sammen igjen, uden at han i den Hen-
 seende er kommen videre, saa ere vi ikke værre
 stillede end nu. Jeg skal altsaa anbefale det
 høie Thing at gaae ind paa Mindretallets
 Forslag, blot at give denne Fuldmagt for eet
 Aar, idet vi dog vide, at vi komme til at
 fornye den igjen, naar vi atter komme sammen.

Bille: Jeg skal tillade mig, i Mødsæt-
 ning til den ærede foregaaende Taler, at an-
 befale det ærede Thing at stemme for Fleer-
 tallets Forslag. Jeg kan meget vel forstaae,
 at de ærede Medlemmer, der navnlig i Ud-
 valget have deeltaget i Forhandlingerne an-
 gaaende denne Sag, efterhaanden ere komne
 til at tillægge dette Spørgsmaal, om man skal
 give Bemyndigelsen enten for tre eller kun for
 eet Aar, en overordentlig stor Betydning. Men
 jeg troer, at vi, som sidde her i Salen og som
 ikke have havt Leilighed til at paavirkes af disse
 Forhandlinger, nærmest maae komme til det
 Resultat, at det i Virkeligheden er en næsten
 ligegyldig Ting, hvad enten vi vedtage det Ene
 eller det Andet. Jeg skal ikke i denne Hen-
 seende fordybe mig i nogensomhelst af de Be-
 tragtninger, der alt ere fremkomne, men kun
 gjøre den ene Bemærkning, at dersom vi vir-
 kelig skulde finde det rigtigt at standse Finants-
 ministerens Reformarbeide i Vestindien, saa
 have vi virkelig indenfor vor konstitutionelle
 Myndighed Midler nok ogsaa udenfor Colonial-
 budgettet, ved Hjælp af hvilke vi kunne standse
 saadanne Reformarbeide, dersom de ikke til-
 tale os. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom-